

l'ullal 15

tercera època

revista del cpfpa
francesc bosch i morata
xàtiva
maig 2012

sumari editorial

participació de l'escola

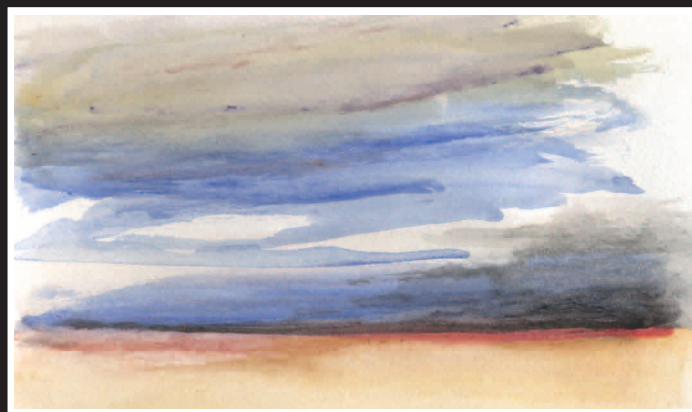
Las amapolas 2.
*Enriqueta Valentín,
Mª Estrella Escudero
Castro,
Josefa Sanchez
Navarro, Pepica
Chulia, Ana Roca,
Juan Carlos Barber,
Paco Sanchis, Miguela
Santos*
20 de febrer.
Escrips corsaris
Encontre.
*Mª Angeles Rodriguez
Navalón*
Pan de leche.
Nieves Sánchez
**Como hacer tortitas
americas.**
*Adrián Martín
Rodriguez*
Coca de carabassa.
Immaculada Mollá
**Un univers per a
compartir.**
Lola Reig Lopez
La meua veu.
Cristina Garcia Díaz
Els aliments.
Javier Juan Belda

Escola valenciana.
**Una llengua que
camina.**
*Antonio Escobar
Sepúlveda*
Melodia.
Cristina Garcia Díaz
Per què L'ullal?
Mª Carmen
**Xàtiva vista amb
el meus ulls, nas,
peus.**
Mª Ángeles Rodríguez
**Dedicada a mi
sobrina julia.**
Mª Asuncion
**De folls e
orats.**
*Juanito 'el
romani'*
**Un món per
descobrir.**
Asun
**En un món
diferent.**
*Mª Salud
Tortosa Girbès*
Para María.
El grupo de base

**Un somni fet
realitat.**
Mª Nieves Vila Tomás
**¡Cómo se les
presenta la vida
a los jóvenes del
futuro!**
*M^a
Carmen
Vidal
Barber*

Dia a dia.
Marisol Giner
**Mirades de poesia i
música**
*Jorge Pérez Tortosa
Gabriel Barber*

*Chaquet
Conny Esplugues
Pacheco
Marcos Revert Martí*

editorial

Quan aplega aquest moment i tot sembla que tinga que acabar per tornar a començar després de l'estiu, una mena d'angúnia s'instal·la dins de nosaltres... Comencem a fer-nos preguntes: ho haurem fet bé?, hem estat feliços durant els temps que hem compartit? Hem estat a l'altura de les necessitats i demandes de les persones joves i adultes?... i un gran dubte ens agarra i, potser, aquesta incertesa és la que ens mou a continuar lluitant per l'escola (l'edifici, el nou equipament, l'ampliació d'estudis...) i per garantir l'aprenentatge a tothom, malgrat les postures intransigents d'algunes persones.

Tanmateix un esperit ha circulat lliure i compromés per tots els espais i temps d'aquest cos que és el nostre centre, un esperit que no és sinó la vida tota, la de qualsevol de les persones joves i adultes, la nostra... quallada de desigs, somnis, esperances, responsabilitats... compartides i edificades per totes i tots, que dia a dia ens

taller de premsa

Coordinació: Paqui Borox i pep aparicio guadas

Consell de redacció: Paqui Borox, Tere Vila, Mercedes Ordiñana, Vicent Vila, Rafa Albert, Adrián Martín, Antonio Escobar, Eugenio Ordiñana, Eduardo González, pep aparicio guadas i Herminia Guerrero

Traducció i correcció: Neus Benito

Fotografies: Rafa Albert, Fernando Castells i Taller de Premsa i de Fotografia

Dibuixos: Antonio Escobar, Maria Angels Rodriguez Navalón, Gonzalo MT i Vicent Penalba

Disseny i maquetació: Taller de Premsa

Impressió: Matéu impressors, s.l.

possibiliten millorar la nostra formació i, també, apropar-nos al tendre horitzó d'esperança que volem construir, positivament...

I ara voldríem compartir amb vosaltres aquests versos que desitgem us acompanyen fins que tornem a retrobar-nos en el camí que tot just fem caminant.

Tanmateix sembla

que en nosaltres perdura

i recomença el món

o el poble: tot és u.

De dues cambres n'hem fet una

i estrenarem vaixella i cobrellits.

Caldrà que fem un nou aprenentatge

perquè algun dia arribarem a servir-nos

d'un sol mirall

i d'un sol gest

i d'una sola veu

i puguem ser feliços.

Miquel Martí Pol

ogoa

**¿Sabes lo que hay que saber para salir
con bien de la "crisis"?**

Vicent Martí

Altra alfabetització és possible

*Consol Aguilar, catedràtica del
Departament d'Educació de l'UJI*

escola oberta

**L'Educació que precisem per al món
que volem: camí a Rio+20.**

Jorge Osorio Vargas

Las amapolas 2. Enriqueta Valentín, Mª Estrella Escudero Castro, Josefa Sanchez Navarro, Pepica Chulia, Ana Roca, Juan Carlos Barber, Paco Sanchis, Miguela Santos

Hola a todos somos el grupo de las amapolas. Estamos muy contentos de venir a clase. Este año hemos hecho muchas cosas: una postal navideña, un libro de productos.

Pero lo que más nos ha gustado es participar en el proyecto de historias de vida. Hicimos 2 palabras en letra grande y les mandamos al C.E.I.P. Toscal-longuera de Los Realejos (Tenerife). su profesora Clara Diaz y los alumnos de 1º de primaria nos las devolvieron con frases y dibujos muy bonitos.

Nos han emocionado sus palabras y desde aquí les damos las gracias a todos.

20 de febrer. Escrits corsaris

El dia 19 de febrer tornava de passar uns dies amb la meua família a Tenerife, que per cert allò és per a viure-ho no perquè t'ho contem, i vaig acabar de passar el dia desfent les maletes, és a dir, vaig traure la roba de la motxilla i vaig acabar de fer alguna que altra coseta més, va ser un dia tranquil.

El dia 20 a la vesprada vaig posar la ràdio ja que m'agrada més que la tele i no podia donar crèdit a allò que estava oint, la policia estava carregant de forma molt violenta contra la gent que estaven reclamant allò a què tenen dret, és a dir, estaven dient que no a les retallades en educació quan de sobte sense més ni menys començà a agredir a la gent de forma molt violenta sense mirar si eren persones adultes o eren xiquets. Al dia següent quan vaig veure les fotos en la premsa de veres que em vaig quedar bocabadat. Allò que allí apareixia era de vergonya em va fer pensar que encara estàvem en l'època del tardofranquisme en veure als policies acorralant a la gent amb la porra en la mà em va fer la sensació que encara estàvem en els anys 50 on encara governava un fill de mala mare el qual no mereix ni que l'anomenem i que va tindre a un poble sotmés en la ignorància i en la por al llarg de 40 anys. Açò no diu res a favor del que anomenen democràcia açò no deixa de ser una continuació del que teníem fa 60 anys enrere i és que ja ho va dir: *lo dejo todo atado y bien atado*: continuem vivint en un estat policial on valors com la llibertat d'expressió continua sent castigada, censurada o ignorada. Valors com la tolerància, la solidaritat, la responsabilitat entre altres perden el seu significat en boca d'aquesta gent que continua usant les forces policials de l'estat per a reprimir-nos manat via decret sense tindre en compte els drets fonamentals d'aquest poble posant el problema de la crisi com a excusa per a retallar en allò que menys drets tenim en els drets socials. I és que tinc mania que són els mateixos gossos amb diferents collars.

Encontre. Mª Angeles Rodriguez Navalón

Salvador eh tu, qui eres?
Modest jo sóc Modest i vosté?
Salvador em diuen Salvador i estic buscant la meua parcel·la
Modest Aaaah molt bé!
Salvador tu ja saps a on tens la teu parcel·la?
Modest jo no en tinc, que sàpia
Salvador això és impossible i com pots estar en el cel?
Modest no ho sé, serà perquè estic mort?
Salvador però, tu què has fet per estar en el cel?
has anat a l'església tots els dies com jo?
has donat bons donatius al senyor abat per al campanar i altres coses?
Modest he anat a l'església el justet, a la boda del meu amic, i al bateig del seu fill i també a algun que altre enterro.
Salvador això no és possible, segur que Déu s'ha equivocat tu tenies que estar en l'infern!
Modest si vosté ho diu tindrà raó
Salvador per casualitat has vist al senyor abat que em va prometre un tros de cel a canvi d'uns donatius?
Modest *no coneix a ningú el tal abat*
Salvador què estàs dient? un abat és un serf de l'església i de Déu tu eres un heretge!
Modest perdona si t'he ofés no era la meua intenció
Salvador jo quan dic alguna cosa és veritat i tu no tens dret a estar en el cel
Modest si vosté ho diu tindrà raó, però jo només vull voler i que em vulguen i no tinc cap interès en una parcel·la; si per casualitat em tocara un trosset li'l regalaré.
jo en qualsevol lloc estic bé. Adéu senyor Salvador que tinga molta sort.

Salvador Adéu... En tots els llocs trobes gent indesitjable, quan parle amb Déu li faré un escoltet a l'orelleta.

Pan de leche. Nieves Sánchez

Como todos los años y gracias a la magnífica revista *L'ullal*; tenemos la oportunidad de poder expresar todos los alumnos del colegio, nuestras opiniones, vivencias, curiosidades y toda clase de artículos que forman esta bonita e interesante revista. Yo por mi parte este año quiero compartir con todos vosotros esta sencilla y practica receta. Esperemos que os guste.

Ingredientes-

1 kilo de harina
1/2 litro de leche
2 huevos.
200 ml de aceite
30 gr de levadura de pan
1 cucharilla de sal
1 cucharilla de azúcar

Preparación-

Se mezcla todos los ingredientes, amansándolo bien.

Dejar fermentar la masa en un lugar cálido. La masa la tapamos con una bayeta para darle calor.

Una vez la masa esté fermentado haremos los panecillos pequeños y se dejan fermentar.

Por último pintaremos los panecillos con huevo. Los podemos espolvorear con sésamo (opcional)

Los metemos al horno, a 150 grados durante 25 o 30 minutos.

Como hacer tortitas americanas. Adrián Martín Rodríguez

Aquí os dejo la receta de unos de los platos que más gusta a los americanos en el desayuno sus famosas tortitas.

Para preparar este plato para 16 tortitas necesitaréis.

200 gramos de harina

3 cucharadas de azúcar

4 huevos

240 mililitros de leche

30 gramos de mantequilla o margarina

una pizca de sal

mantequilla o margarina para engrasar la sartén

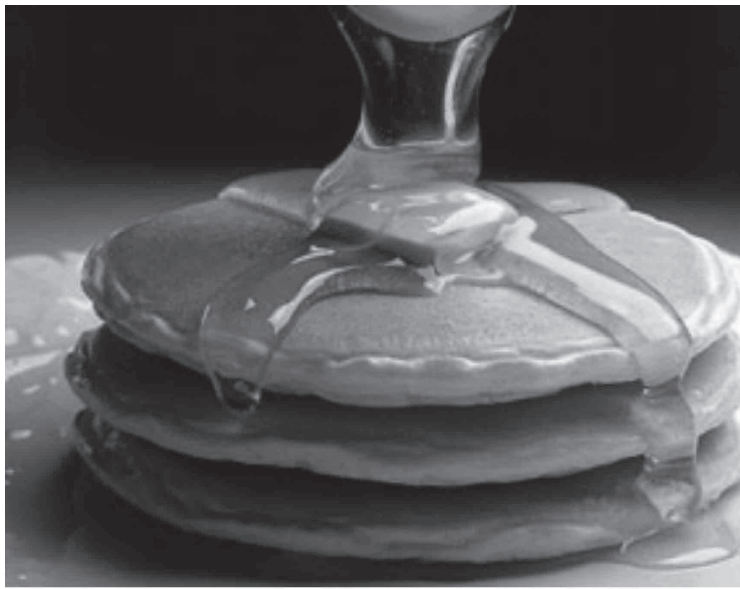
Ponemos a calentar la sartén grande.

Cogemos los huevos y separamos la yema de la clara y en un bol tamizamos la harina, luego echamos la sal y el azúcar. hacemos un hueco en el centro y echamos las yemas, la mantequilla margarina derretida junto la leche. La mezclamos poco a poco hasta conseguir una masa lisa o densa. Luego batimos las claras a punto de nieve y se lo incorporamos a la masa. Cuando la sartén esté caliente pero no en exceso lo engrasamos con mantequilla o margarina. Luego con una cuchara echamos la masa a la sartén lo dejamos 1 o 2 minutos hasta que la masa esté dorada volteamos hasta que se dore otro minuto

Repetimos hasta tener todas las tortitas.

El tamaño de la tortita es de tu elección.

Luego podemos servir las tortitas con chocolate líquido, nata montada, mermelada, sirope con trozos de manzana, plátano, arándanos, etc.

Coca de carabassa. Immaculada Mollá

Ingredients:

1/2 kg de carabassa

4 ous

2 gots d'oli de gira-sol

1/2 kg de sucre

1/2 kg de farina

4 llimonades

1 sobre de rent Royal

Canyella, sucre i pinyons

Bulliu la carabassa i escorreu-la, deixeu-la gelar un poc. Barregeu la carabassa, l'oli els ous i el sucre.

Remogueu. Afegiu la farina a poc a poc, eviteu els grums.

Poseu les llimonades i torneu a remoure, afegint el rent.

Poseu al forn 3/4 d'hora. El forn a 175 graus. Abans de posar al forn decoreu amb els pinyons i poseu sucre i

Canyella per damunt.

Un univers per a compartir. Lola Reig Lopez

Cada principi d'any sol anar associat a l'alegria, l'esperança i metes personals. El temps se'ns ofereix net i buit, com una estora per estrenar. Eixe punt d'inflexió és a penes una convenció mental –res interromp la successió dels dies-, no obstant això impera la sensació de començar un cicle. I així és: el sol torna a guanyar altura en el cel i els arbres tenen un anell més.

El 2012, de totes maneres, s'anuncia distint, inclús des de les primeres “ecografies”. Més que un any com els altres, té pinta de ser un període incert, en què una forma de viure mostra les seues limitacions i comença a esgotar el seu recorregut.

L'estil de vida occidental sacrifica ingents recursos per a encoratjar un grau de benestar i felicitat poc consistent, fa molt que ho sabem. Només que ara s'evidencia l'il·lusori de l'interés.

Metges i economistes coincideixen amb el diagnòstic: el pacient ha de canviar d'hàbits, moderar els excessos, menjar amb criteri, no dilapidar l'energia, conèixer-se més... però si alguna cosa bona tenen els problemes és que obliguen a descobrir i a donar el millor d'un mateix. i eixa pot ser una paraula clau per aquest any atípic: DONAR. Els vells patrons de conducta i de crèdit fan aigua a nivell col·lectiu i individual. Es fa necessari, doncs, trobar noves vetes que alimenten la vida. Un requisit per això sol ser deixar de buscar amb avidesa el remei fora i aprofundir d'alguna manera en un mateix. Al tornar a obrir els ulls, pot ser que ens sorprenga la sintonia amb la resta dels sers vius, començant pels humans. Tal vegada estem més prop, els uns dels altres, del que creiem. I per això viure cada u en sa casa, preocupat a consumir tot el possible, pot ser que no siga el màxim de l'evolució.

En aquest temps tan difícil per a tots, ens fa falta sentir paraules honestes i acollidores, pensaments que ens ajuden a continuar la tasca que la vida ens imposa. No obstant, vull dir a tothom, que la vida és molt bonica, que no desaprofitem els moments, els dies, en definitiva el temps i que, per difícil que ens resulte, no oblidem pensar “sempre” en positiu així com traure tot el suc a cada moment i rebutgem tot allò que no servisca.

Per a finalitzar, vull recalcar les paraules de “DONAR I COMPARTIR” i sobretot ser honestos amb nosaltres mateixos.

Que en el 2012 trobem molt per a donar i compartir.

La meua veu. Cristina Garcia Díaz

De matí quan isc de casa
Note carregat l'ambient,
por, tristesa i desesperança,
i cada dia m'ofega més.

Com corders a l'escorxador
caminen els espanyols
i darrere amb una vara
ens guia el senyor Rajoy.

Retallades en sanitat
Retallades en educació
menys drets i desamparats
ens trobem els treballadors.

No funciona la justícia
ja que roben, desfalquen
i no tornen mai res
La justícia els empara
i no els passa res.

Corders alcem les mans
Corders alcem les veus
si lluitem tots junts i amb força
al final els guanyarem.

Corders alcem les mans
Corders alcem les veus
si lluitem tots junts i en força
al final els guanyarem.

Sense oblidar la mala fe de la banca
Que per la ignorància
a molts espanyols han desnonat.
I la pena de les mares
que veuen als fills i nés
pels carrers plorant.

Corders alcem les mans
Corders alcem les veus
Acabem tots esta farsa
Dignitat, justícia, honradesa demanarem.

JORNADA FORMATIVA I ASSOCIATIVA com la pluja d'abril, sumpsi puig

Els aliments. Javier Juan Belda

Això del menjar ràpid està molt bé, però quan les persones arribem a una certa edat hem de tenir cura de nosaltres un poc més, ja que hi ha aliments que tenen molt de greix i, per tant, si no ens cuidem, algun dia l'únic que tindrem són problemes de salut.

L'única part positiva que li trobe, és que hi ha gent que treballa fora i no té temps per anar a dinar a casa i per això, aprofita per anar als establiments que es dediquen al menjar ràpid. Els plats precuinats vénen a ser la mateixa cosa, però solem anar als supermercats, ja que hui en dia, hi ha fins i tot truites de creïlles que ja venen fetes i molta quantitat de menjar.

I respecte a alimentar-nos a base de tapes, en ocasions pot ser saludable, sempre que variem per no consumir el mateix menjar cada dia, i si pot ser que tinguen un poc de verdura, ja que serà l'única manera de dur sempre una bona alimentació i, per tant, podrem treballar millor i no ens sentirem pesats.

Escola valenciana. Una llengua que camina.

Antonio Escobar Sepúlveda

El documental *Una llengua que camina* d'Escola Valenciana es va passar l'1 de març en el CPFPA Francesc Bosch i Morata de Xàtiva.

Hi ha molta gent aplicada en aprendre aquest idioma. Escola Valenciana porta 25 anys fent trobades, festes a diferents comarques per motivar a la gent a l'ús del valencià. També molta gent està implicada amb altres persones per a fer conèixer la llengua, són els voluntaris lingüístics, persones que parlen en valencià amb persones que volen aprendre'l. Amb la voluntat i l'esforç es mouen muntanyes.

M'ha agradat molt i anime la gent que veja aquest documental tan bonic d'Escola Valenciana.

Melodia. Cristina García Díaz

Dansa, vida meua, dansa,
Dansa sense por pertot arreu,
Arrelada en les meues entranyes
Perquè jo un dia vaig voler.

Ets la meua alegria,
Ets la meua il·lusió,
Per tu donaria ma vida
Sense cap condició.

Imagine la teua careta
Mirant-me i somrient,
I mentres jo ací esperant-te,
Dansa, vida meua, dansa,
Dansa sense por pertot arreu.

Per què *L'ulla?* Mª Carmen

Sempre que tinc aquesta revista a les meues mans, em fa pensar. Per què li posaren eixe nom? Amb quin significat?

Pense en les paraules de Déu: serà més difícil que un ric entre en el cel que passe un camell per l'ull d'una agulla”.

Si els records i els pensaments que ací s'expressen ixen de dins de totes les persones i broten amb una facilitat i una fluïdesa que serien capaces de passar per l'ull de l'agulla sense tocar-lo.

O tal vegada siga per l'esperança que dóna com quan ix un ullal de sol a mitjan vesprada en un dia nuvolós? Siga com siga no puc remeiar-ho i, em fa pensar molt quan tinc la revista a les meues mans.

Xàtiva vista amb el meus ulls, nas, peus. Mª Ángeles Rodríguez

La Penya Roja Robusta, Esvelta, Elegant
El Castell Menor..... Li dóna la mà a la Penya Roja
El Castell Major..... Li fa ombra al Castell Menor
La cova dels Lleons Deixa córrer la imaginació
La cova de les Gotetes..... Les veus dels avantpassats
La cova dels Coloms Un forat amb màgia i protecció
La cova de l'Ullet Ni ull ni res
Camí del Portet Camí de somnis i de cabres
Serra Vernissa..... El record de un terratrèmol
La Creueta Indicador de la pluja
La Costa Vigila tota Xàtiva i el castell
La Solana Un goig per als ulls i per a les aus.

Dedicada a mi sobrina julia. Mª Asuncion Ventura Sanchis

Para todos estos días grises, cogí colores, boli y papel
y dibuje sonrisas con tinta, para que no pudieran desaparecer,
me encontré con la tristeza, que me guiño un ojo al verme pasar
pero yo esquive su mirada, pues de carácter no quería empapar
podía ver como amanecía en mi alma, tras la oscuridad
y descubrí que la alegría se alzó con mi felicidad
todo por cambiar de vida de estilo y de mentalidad

La conciencia es el arma más poderosa, que podemos utilizar
para vencer nuestras adversidades a nivel físico y mental
pues no hay mayor tranquilidad que sentir que todo va bien
que tienes lo que deseas, y también alguien a quien querer

sean cuales sean tus metas, lucha por ellas sin descanso
pues el éxito solo se consigue yendo de fracaso en fracaso
la vida solo recompensa a los que sufren y trabajan duro
a los que viven el presente sin descuidar su futuro

los sueños, sueños son, pero son mentiras que dejaran de serlo
todo depende de tu trabajo y de como emplees tu tiempo
depende de la intensidad con la que encares tus retos
y también del resultado que esperes conseguir de ellos

por eso tu mayor virtud, debe ser la constancia;
demostrar que no hay problema que pueda con tu esperanza.
Porque al final la vida siempre perfila tu historia
solo tú decides si besar el suelo, o tocar la gloria.

De folls e orats. Juanito 'el romaní'

Aquestos dies enrere ha sigut l'aniversari de l'Hospital General de València, una de les figures que hi ha als voltants és la de Joan Guilbert Jofre, més conegut com el "Pare Jofre". Aquest bon home va nèixer en la València de 1350, era un frare mercedari, en aquella època aquesta gent es dedicava a redimir nobles fets presoners pels musulmans i va ser així com va conèixer el tracte que els musulmans donaven als qui ells deien folls e orats i que no tenia res veure amb el tractament que ells es donaven, és a dir, ací estaven totalment abandonats per contra allí estaven atesos i els donaven certa medicació. Temps li va faltar quan va tornar a València per a intentar fer comprendre a les autoritats que això no podia continuar així i va ser el juny de 1410 quan en la ciutat de València s'obrien les portes de l' "Hospital dels Innocents, Folls e Orats" sent així el primer centre psiquiàtric d'Europa, on es va començar a donar-los el tractament que ell havia conegut dels musulmans. Enrere quedaven ja el suplici d'estar encadenats a les parets, les fortes arruixades amb aigua freda, anys després seria en aquest mateix hospital on diu la tradició que es col·locaria una imatge de la Mare de Déu amb l'advocació de "Mare dels Innocents, Folls e Orats".

D'això ja ha passat algun temps i encara desgraciadament la paraula "loco" continua estant massa vegades en la boca de la gent sense saber el significat real d'aquesta paraula, és de veritat que de vegades la nostra malaltia ens pot abocar a conductes poc convencionals, doncs bé, això es pot solucionar amb una bona atenció mèdica i una adequada medicació i així arribar a portar conductes més socials sense tindre el perquè portar l'adjectiu d'asocial com una càrrega que ens du a l'exclusió o a la marginació. No arribe a entendre quina diferència pot haver entre un diabètic i un malalt mental les dues són malalties cròniques, per tant, no tenim el perquè sentir-nos culpables de la nostra malaltia, cal tirar endavant i exigir a les administracions pertinents que facen el possible per a portar endavant polítiques més adequades a la nostra realitat. Donat que la situació actual no és la més idònia i que hui trastorns com la depressió, l'estrés i les crisis d'ansietat estan a l'ordre del dia i el fantasma del suïcidi està tan present en estos transtorns.

Un món per descobrir. Asun

Mai m'hauria imaginat que al col·legi d' adults es feren tantes coses

És el primer any que vaig a una les classes que s'imparteixen en aquest lloc (encara que en són moltes i molt diverses), i us puc assegurar que estic encantada amb el resultat.

El meu mestre, Juanlu, és una persona que sap el que fa i sap com fer-ho per tal que ens ho passem de meravella. I la paciència que ha de tindre amb nosaltres!

A més a més es fan excursions, tallers i moltes més coses, i els professors i la gent de l'APAP ajuden molt i fan una feina molt gratificant per a tots nosaltres.

Un exemple clar d'aquestes activitats que podem trobar, és el viatge que es va fer a Madrid, i on vaig acudir amb els meus companys de classe Marisol, Rosario i Pasqual. Passàrem un dia inoblidable en què vam recórrer el museu Reina Sofia (on vam veure el Guernica de Picasso, que és prou impactant en viu) i al museu del Prado on Pasqual i jo anàvem visitant els corredors amb molta pressa per la quantitat de quadres a veure; i vull destacar una anècdota que ens cridà molt l'atenció: vam veure a un senyor amb vestit i.... falda i calces negres! Pasqual, bocabadat, balbujeja: has vist això?

Però les coses que fem no acaben ací. El dia 4 d'abril vam fer tallers (jo al torn de matí) i puc assegurar-vos que vam gaudir fent les manualitats que ens posaven. Més tard ens n'anàrem a dinar als salons Palasiet, on vaig descobrir que conec a molta gent que va a classes al col·legi d'Adults.

Nom puc agrair a aquest curs com de feliç m'ha fet, i les hores que he passat amb ells no les canvie per res del món. Pense repetir l'any que ve.

I vosaltres, repetireu?

En un món diferent. Mª Salud Tortosa Girbès

L'altre dia quan anava cap l'INEM no sé perquè vaig començar a donar-li voltes a una idea i de colp i volta em vaig clavar en un món irreal completament diferent.

En aquest món la cua de l'atur no era ni tan sols cua, tothom tenia feina, clar que això era en un món diferent. Els polítics defenien el poble i feien el millor per a tots, les beques dels estudiants eren suficients, la sanitat nadava en l'abundància, la paraula retall no era coneguda.

Les escoles estaven ben dotades de material, tots somríem, i érem feliços. Els polítics eren seriosos i no feien desfalcaments, ni robaven, suposadament, és clar açò era en un món diferent. Posats a imaginar, com no, els boscos eren preciosos, l'escalfament global s'havia aturat, la contaminació havia baixat d'una manera que mai no s'havia conegut.

Les persones sempre es trobaven felices, el sol brillava dalt del cel i no era gens dolent per a les persones perquè la capa d'ozó estava perfecta.

Ens havíem mentalitzat a reciclar, a cuidar de Gaia, la mare terra, el nostre planeta. Vivíem en un planeta preciós que cuidàvem, perquè és el que ens sosté i alimenta però hem de ser concients que res és il·limitable i si no tenim cura, tot se n'anirà a orris.

Per això: Jo em pregunte: és cert que són moments difícils? També, és cert que hi ha cinc o sis milions d'aturats? Però realment, el veritable problema, som nosaltres perquè:

_Quan tenim no guardem, vivim en una societat consumista.

_Quan un polític no funciona el canvien per un altre com si este anara a arreglar-ho tot.

_No crec en cap polític perquè cap m'ha demostrat, que no es pujara el sou quan entrara i congelara el salari als treballadors.

Com tenen el valor de demanar-nos que cotitzem trenta-set o trenta-huit anys. Quan ells després de huit anys tenen un sou vitalici. Tot açò i més a costa dels nostres esforços.

A més a més qui no s'ha fet la famosa pregunta: Tindré jubilació algun dia? Drets que els meus iaies, pares, etc. es van guanyar.

En un món diferent es faria una auditoria al govern per veure on van els diners. Com poden congelar el nostre sou, però si és insignificant, si de

la Unió Europea és dels més baixos.

Bé al meu món imaginari ningú perdria diners, drets, faena, posició etc.

De colp i volta entropesse amb la vorera i torne a la realitat, el soroll dels cotxes, les cares de desànim, la tristor del pare que no pot fer-li cap regal al seu fill perquè ni tan sols pot pagar el lloguer. Tot açò és la realitat.

Però encara hi ha un altre personatge del qual no hem parlat. És aquell que si no pagues no sols et lleva la casa sinó que t'obliga a seguir pagant-la. Sense una llei que ens defenga, d'aquest abús. On arribarà la gent? Tothom està perdent la paciència.

Què faran els polítics? Defendran els nostres drets o miraran cap a un altre lloc?

L'altre dia feren un debat a Tele 5 amb el títol ¿Fins on estàs disposat a arribar per una faena? Bé jo en propose un altre: ¿Fins on estan disposats arribar els polítics per estavellar-ho tot? O quan ens tocarà als treballadors tindre justícia?

De debats se'n poden fer un fum però clar alguns no donen audiència. De colp i volta és el meu torn estic a la cua de l'atur com tantes altres persones.

Bé, arregle els papers per cobrar el subsidi, quatre-cents euros. Ja voldria jo veure com se les arreglava el Sr. Rajoy per a passar amb quatre-cents euros.

Respecte al debat, no estic disposada a prescindir de res perquè els polítics no prescindixen de res i crec que els primers a donar exemple deuen ser ells.

En un món diferent la majoria de qüestions ací expressades i altre que no he expressat per no allargar-me massa, açò no passaria.

PER UN MÓN MILLOR: GRÀCIES.

Para María. El grupo de base

Somos el grupo de base, queremos recordar a María, una compañera de clase que ya no está entre nosotras y merece nuestro recuerdo y cariño.

Nos has acompañado poco tiempo pero tu carácter afable, tu sonrisa sincera, tus ganas de trabajar y superarte nos será muy difícil de olvidar .

Era muy buena compañera, tenía muchas ganas de trabajar. Si algo no sabía lo preguntaba con una sonrisa y, muy amablemente te decía gracias.

María todas-os te recordaremos siempre.

Un somni fet realitat. Mª Nieves Vila Tomás

Aquest any ha sigut l'any on he pogut fer realitat un dels meus somnis, conèixer i gaudir d'una de les ciutats més cosmopolites del món: Nova York.

Tota aquesta aventura va començar quan la meua filla va decidir passar l'estiu a Nova York per practicar i perfeccionar el seu anglès. Aquest va ser el motiu pel qual vaig decidir fer aquest viatge. Vaig passar hores davant l'ordinador buscant informació sobretot el que necessitava per volar a Estats Units, a més de buscar en diverses agències de viatges un bitllet d'avió que em portara a complir un dels majors desitjos. Per fi, després de comparar preus i dies, vaig comprar el bitllet. El somni començaria el dia 26 de juliol i acabaria el 3 d'agost.

Estava molt nerviosa per tantes coses que havia de preparar per tal que el viatge eixira perfecte, entre les més importants: fer-me el passaport, el visat, canviar euros per dòlars... Els dies previs al viatge parlava amb la meua filla per tal que m'informara ben bé dels passos que calia seguir a l'aeroport, ja que els controls de seguretat als Estats Units són molt exhaustius. Per fi va arribar el meu dia, i l'avió va ser puntual, tot el vol va transcórrer sense cap problema. A l'arribada a l'aeroport JFK de Nova York ens van fer diferents preguntes sobre quin era el motiu de la visita a la ciutat i em van fer una foto a l'entrada. Una de les meues preocupacions de viatjar sola, era l'idioma però no vaig tindre cap inconvenient, ja que la majoria dels empleats són de parla hispana i els entenia a la perfecció.

A l'eixir d'aquell control estava esperant-me la meua filla, ella ja duia dues setmanes a la ciutat, i seria la millor guia que podia tindre. Vam agafar el típic taxi groc novaiorqués que ens portaria a l'hotel situat a la Setena Avinguda, enfront del Madison Square Garden. El trajecte des de l'aeroport fins a l'hotel em va deixar 'bocabadada', estava realment impressionada de tot el que estava veient, tot tal com ho veia en les meues series preferides Friends o Sexo en Nueva York. Ara sí que sí, estava a Nova York preparada per viure una de les majors aventures de la meua vida.

Una vegada a l'hotel van deixar l'equipatge i vam eixir a dinar perquè amb la diferència horària es guanyen hores, tot un avantatge per disfrutar al màxim.

La meua filla havia preparat un itinerari per a tota la setmana, tot ben organitzat per aprofitar l'estada al màxim.

La primera visita va ser a Times Square on està ple de pantalles lluminoses.

És indescriptible, en eixa part de Nova York sempre és de dia cal veure-ho per a creure-ho. Hi ha una tenda que si compres, et fan una foto i apareixes en una de les pantalles de Times Square, és emocionant veure't i que et vegen.

El següent dia vam eixir prompte per anar a veure l'Estàtua de la Llibertat agafant un vaixell que et duia fins a l'illa. Des d'allí vam veure Manhattan de lluny, es veia la silueta que formen els gratacels, des de la distància és encara més impressionant. Al tornar a Manhattan vam anar a visitar la 'zona zero', on estaven les torres bessones, ara estan construint unes torres encara més altes, desafiant la llei de gravetat.

Després d'estar a Nova York unes 24 hores ja em sentia una més i, per tant, vam decidir dinar com els novaiorquesos, vam comprar el menjar i vam anar a Central Park. Quan acabàrem, vam passejar per l'emblemàtica Cinquena Avinguda, on estan les tendes més cares i prestigioses, entràrem a totes i la que més il·lusió em va fer va ser la joieria Tiffanys, estava vivint la meua pròpia pel·lícula. A la vesprada, estava programat anar a veure el Musical de Mary Poppins. Fou espectacular, els decorats, les cançons, em vaig convertir en una xiqueta més.

El matí següent el van dedicar a fer compres i souvenirs per a la família i amics. A la vesprada teníem contractada una ruta amb helicòpter per a sobrevolar Manhattan. Ara sí que havia vist Manhattan des de totes les perspectives inclosa sota terra, ja que el Metro era el transport públic que més utilitzàvem.

Un altre dia van concertar una excursió amb bus que ens mostrava els contrastes de la ciutat, vam veure quines eren les diferències tan grans dins d'una mateixa ciutat, New Jersey, a l'altra part del riu, el barri del Bronx: un barri molt perillós i conflictiu, Queens, un barri residencial on totes les cases són de pel·lícula i el barri del jueus, una comunitat religiosa amb unes creences molt curioses. També visitarem Little Italy i Chinatown.

Aques ha sigut un breu resum de la major experiència que he viscut mai i el més important, amb la millor companya, la meua filla.

¡Cómo se les presenta la vida a los jóvenes del futuro!

Mª Carmen Vidal Barber

Tal y como digo en el título, lo tienen a pelo por no decir otra cosa. Por ejemplo el trabajo, cada día hay menos, más parados y el poco que hay malo y mal remunerado; pero para unos cuantos, como son los banqueros y los ministros, no hay paro porque cuando terminan su mandato o su trabajo se les queda una paga vitalicia. ¿A eso por qué no tenemos derecho todos los trabajadores por igual? Cada uno tiene su obligación en su trabajo. El banquero mantener el dinero en el banco, el gobierno solucionar los problemas de los españoles, los del campo que salgan bien las cosechas...

Lo mismo digo de la monarquía. No es que no quiera yo a los monarcas, pero lo que no me parece bien es que porque sean de 'sangre real' los hijos tengan un título remunerado.

Todos tenemos hijos y no tenemos ese privilegio, sino que cuando tienes familia numerosa te dan una paga, que si tu sueldo se pasa unos euros más te la quitan.

Yo no sé si estoy explicando bien lo que quiero decir. Que no discutan tanto y todas las fábricas que han salido fuera de España las vuelvan a traer aquí en igualdad de condiciones. ¿Me explico?, pues quiero decir que se paguen los impuestos igual que en los otros países, y así se podrá cobrar el mismo sueldo basura.

Estamos en la Unión Europea para unas cosas, como para tener la misma moneda y poder acceder a ser europeos, pero me parece que no es así, porque para ser europeos deberíamos, ya que pagamos los impuestos por igual, cobrar los sueldos más elevados y poder combatir el déficit de todos los impuestos.

Día a día. Marisol Giner

Menester es el andar
y por los caminos cantar,
la alegría del día
si tienes para trabajar
y el sustento tienes que dar
a los hijos y a los demás.
El saber es mantener
que necesitas tener
por eso hay que ser
constante y querer
sin querer envejecer.
Los años pasan sin parar
por eso hay que procurar
el cerebro alimentar
haciéndolo trabajar
para poder conversar
con los amigos y demás.

Mirades de poesia i música

Jorge Pérez Tortosa

“El darrer dimecres 25 d’abril vaig assistir al meu primer recital de poesia i música i la veritat és que m’agradà l’experiència, tot i que no sóc de molta poesia”

Gabriel Barber Chaquet

“Al saló d’actes ens reunirem un gran nombre d’alumnes i el professorat amb sis artistes. Tres artistes de la poesia i tres artistes de la música (...). Entre poema i poema per amenitzar la tarda, Inma amb la flauta, Raimon i Vicent amb la dolçaina ens feren gaudir de la vesprada”

Conny Esplugues Pacheco

“Van llegir els seus treballs Teresa Pascual, Vicent Berenguer i Àngels Gregori (...) Vicent ha llegit un trosset del seu llibre *La terra interior i altres poemes*. De Teresa el poema més bonic ha sigut “Gavarra” dedicat a son pare. Àngels, que té una veu preciosa, ha llegit de l’obra *Herències* que va escriure amb Teresa.”

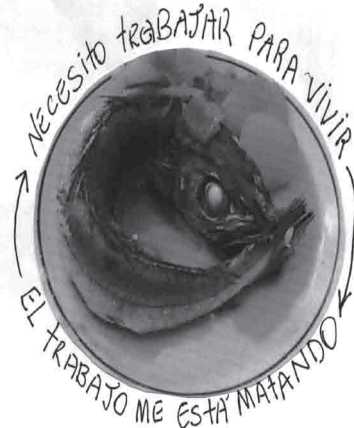
Marcos Revert Martí

“M’ha agradat molt com aquestes escriptores han escrit el llibre *Herències* i el refrany que ens han llegit “Tot allò anterior a mi és meu”.

F) Opinión personal.

- Fuente de ingresos \$
- Socialidad \$\$\$
- Autoestima + conocimientos ☺

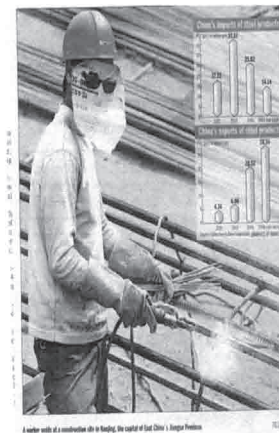
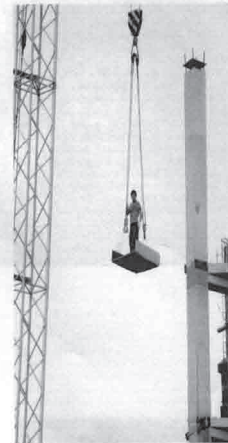

- Trabajo
- Salud
- + Stress

Por eso OPINO
que se debe
trabajar

En las mejores condiciones laborales
y con la mayor seguridad.

Estos son las fotos de unos amigos que han hecho un Master en Evacuación de Riscos Laborales...

... como ves estuvieron "Cum Laude".

¿Sabes lo que hay que saber para salir con bien de la "crisis"? **Vicent Martí (OGOA)**

"Hemos levantado primero la estatua de la libertad sin haber construido antes la de la responsabilidad"
VIKTOR FRANKL

El otro día, reflexionando acerca del sentido de los tiempos de crisis que nos toca vivir, recordaba una cita que ilustra sus causas profundas: "Hemos levantado primero la estatua de la libertad sin haber construido antes la de la responsabilidad" (Frankl).

¿Qué has de saber sobre la "crisis"? Has de saber básicamente tres cosas: Dónde estás. Quién eres. Hacia dónde vas.

¿Dónde estás? Para un buen número de pensadores no estás en una "crisis" de época, sino más bien en un "cambio" de época. Necesariamente este cambio de época pasa por un cambio en el sistema de creencias (económicas, políticas, religiosas etc.) que has recibido culturalmente y que utilizas como modelo para entender el mundo. Por ejemplo:

Borja Vilaseca, en su libro ***El sinsentido común*** (Ed. Planeta. Madrid 2011) afirma que "la crisis económica que se inició a finales de 2008 es reflejo de la crisis de valores y de consciencia que viven las organizaciones y la sociedad".

"Probablemente, 2009 pasará a la historia como el año en que Occidente comenzó a darse cuenta de que el funcionamiento del sistema capitalista –tal y como hoy lo conocemos– es ineficiente e insostenible".

Por su parte, Jeremy Rifkin, en su libro ***La tercera revolución industrial*** (Ed. Paidós, 2011) va más allá y apunta hacia una tercera revolución industrial, fruto de la fusión entre las energías renovables e Internet que conduzca al mundo hacia un futuro más equitativo y sostenible.

¿Quién eres? Aquí la palabra clave es *responsabilidad*. ¿Eres una persona que se sirve de la responsabilidad?

Para obtener el máximo de esta reflexión, te propongo ir más allá del concepto moral (actuar asumiendo conscientemente las consecuencias de las propias acciones), y *entender la responsabilidad como una habilidad para elegir tu respuesta* ante lo que sucede (**R. Covey**).

Esto es importante, porque para Covey si tu vida está en función del condicionamiento y de las circunstancias externas es porque otorgas a esas cosas, aunque sea por omisión, el poder de controlarte. En ese sentido "es nuestra resistencia al cambio la que nos convierte en cómplices y en parte corresponsables de los acontecimientos que vivimos". (Vilaseca).

¿Hacia dónde vas? Entonces, si no estás aquí solamente para sobrevivir pasivamente a los acontecimientos, ¿hacia dónde vas?

Aunque cada uno de nosotros está llamado a encontrar su propia respuesta, coincido con Vilaseca en que los sabios de todos los tiempos te invitan a seguir un camino: ***el camino de la vida como un continuo proceso de aprendizaje.***

Índice

Año	Número de Calendario	Año	Número de Calendario
1901	3	1951	2
1902	4	1952	10
1903	5	1953	5
1904	13	1954	6
1905	1	1955	7
1906	2	1956	8
1907	3	1957	4
1908	11	1958	3
1909	6	1959	5
1910	7	1960	13
1911	1	1961	1
1912	9	1962	2
1913	4	1963	3
1914	5	1964	11
1915	6	1965	6
1916	14	1966	7
1917	2	1967	1
1918	3	1968	9
1919	4	1969	4
1920	12	1970	5
1921	7	1971	6
1922	1	1972	14
1923	2	1973	2
1924	10	1974	3
1925	5	1975	4
1926	6	1976	12
1927	7	1977	7
1928	8	1978	1
1929	3	1979	2
1930	4	1980	10
1931	5	1981	5
1932	13	1982	6
1933	1	1983	7
1934	2	1984	8
1935	3	1985	3
1936	11	1986	4
1937	6	1987	5
1938	7	1988	13
1939	1	1989	1
1940	9	1990	2
1941	4	1991	3
1942	5	1992	11
1943	6	1993	6
1944	14	1994	7
1945	3	1995	1
1946	3	1996	9
1947	4	1997	4
1948	12	1998	5
1949	7	1999	6
1950	1	2000	14

Calendario N.º 9

(año bisiesto)

D L M M J V S						D L M M J V S						D L M M J V S							
Enero						Febrero						Marzo							
1	2	3	4	5	6							1	2						
7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
28	29	30	31				25	26	27	28	29			24	25	26	27	28	29
														31					
Abril						Mayo						Junio							
1	2	3	4	5	6														
7	8	9	10	11	12	13	5	6	7	8	9	10	11	2	3	4	5	6	7
14	15	16	17	18	19	20	12	13	14	15	16	17	18	9	10	11	12	13	14
21	22	23	24	25	26	27	19	20	21	22	23	24	25	16	17	18	19	20	21
28	29	30					26	27	28	29	30	31		23	24	25	26	27	28
														30					
Julio						Agosto						Septiembre							
1	2	3	4	5	6									1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31				25	26	27	28	29	30	31	29	30				
Octubre						Noviembre						Diciembre							
1	2	3	4	5	6									1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31				24	25	26	27	28	29	30	29	30	31			

Calendario N.º 10

(año bisiesto)

D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	
Enero							Febrero							Marzo							
	1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	16	17	18	19	20	21	22	23
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29		23	24	25	26	27	28	29	30
														30	31						
Abril							Mayo							Junio							
	1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12	4	5	6	7	8	9	10	11	2	3	4	5	6	7	8
13	14	15	16	17	18	19	11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15	16
20	21	22	23	24	25	26	18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	23
27	28	29	30				25	26	27	28	29	30	31	23	24	25	26	27	28	29	30
														30							
Julio							Agosto							Septiembre							
	1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	10	8	9	10	11	12	13	14
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	17	15	16	17	18	19	20	21
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27	28
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30	29	30						
Octubre							Noviembre							Diciembre							
	1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
5	6	7	8	9	10	11	3	4	5	6	7	8	9	10	8	9	10	11	12	13	14
12	13	14	15	16	17	18	10	11	12	13	14	15	16	17	15	16	17	18	19	20	21
19	20	21	22	23	24	25	17	18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27	28
26	27	28	29	30	31		24	25	26	27	28	29	30	29	30	31					

Calendario N.º 11

(año bisiesto)

A	D	L	M	M	J	V	S	A	D	L	M	M	J	V	S	A	D	L	M	M	J	V	S
Enero							Febrero							Marzo									
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9
8	9	10	11	12	13	14	9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20	21	22	23
15	16	17	18	19	20	21	16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27	28	29	30
22	23	24	25	26	27	28	23	24	25	26	27	28	29	30	29	30							
Abril							Mayo							Junio									
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9
8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14	15	7	8	9	10	11	12	13	14	15
15	16	17	18	19	20	21	15	16	17	18	19	20	21	22	14	15	16	17	18	19	20	21	22
22	23	24	25	26	27	28	22	23	24	25	26	27	28	29	21	22	23	24	25	26	27	28	29
Julio							Agosto							Septiembre									
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9
8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14	15	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	15	16	17	18	19	20	21	22	13	14	15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28	22	23	24	25	26	27	28	29	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Octubre							Noviembre							Diciembre									
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9
8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14	15	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	15	16	17	18	19	20	21	22	13	14	15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28	22	23	24	25	26	27	28	29	20	21	22	23	24	25	26	27	28

de
Selecciones del Reader's Digest

Las 14 combinaciones de calendario siguientes, cubren todo el siglo XX, lo que le permitirá a usted preparar futuros compromisos, planear minuciosamente las actividades diarias, y saber con seguridad la fecha y día de acontecimientos pasados y futuros.

DESCUBRIRA...

- En qué día de la semana nació.
- El día de su próximo aniversario de boda.
- El día de su jubilación.
- Los días en que caen las bodas, cumpleaños, fiestas y otras celebraciones.

INSTRUCCIONES PARA EL MANEJO DE ESTE CALENDARIO

1. Seleccione el año en el índice.
2. Vea (también en el índice) a qué número de calendario corresponde dicho año.
3. Busque el día o la fecha deseada en este calendario.

Calendario N.º 1

[illegible]

Calendario N.º 2

D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S
Enero						Febrero						Marzo								
7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10	4	5	6	7	8	9	10
14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17	11	12	13	14	15	16	17
21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24	18	19	20	21	22	23	24
28	29	30	31				25	26	27	28				25	26	27	28	29	30	31
Abril						Mayo						Junio								
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14	6	7	8	9	10	11	12	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	13	14	15	16	17	18	19	15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28	20	21	22	23	24	25	26	22	23	24	25	26	27	28
29	30						27	28	29	30	31			29	30					
Julio						Agosto						Septiembre								
1	2	3	4	5	6	7	5	6	7	8	9	10	11	2	3	4	5	6	7	8
8	9	10	11	12	13	14	12	13	14	15	16	17	18	9	10	11	12	13	14	15
15	16	17	18	19	20	21	19	20	21	22	23	24	25	16	17	18	19	20	21	22
22	23	24	25	26	27	28	26	27	28	29	30	31		23	24	25	26	27	28	29
29	30	31												30						
Octubre						Noviembre						Diciembre								
1	2	3	4	5	6	7	4	5	6	7	8	9	10	2	3	4	5	6	7	8
7	8	9	10	11	12	13	11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15
14	15	16	17	18	19	20	18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22
21	22	23	24	25	26	27	25	26	27	28	29	30		23	24	25	26	27	28	29
28	29	30	31											30						

Calendario N.º 3

S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S
Enero							Febrero							Marzo							
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	10	11	12	13	14	15	16	17
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	17	18	19	20	21	22	23	24
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30	24	25	26	27	28	29	30	31
Abril							Mayo							Junio							
1	2	3	4	5	6	7	5	6	7	8	9	10	11	1	2	3	4	5	6	7	8
7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17	18	8	9	10	11	12	13	14	15
14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24	25	15	16	17	18	19	20	21	22
21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	30	31		22	23	24	25	26	27	28	29
28	29													29	30						
Julio							Agosto							Septiembre							
1	2	3	4	5	6	7	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8
7	8	9	10	11	12	13	11	12	13	14	15	16	17	8	9	10	11	12	13	14	15
14	15	16	17	18	19	20	18	19	20	21	22	23	24	15	16	17	18	19	20	21	22
21	22	23	24	25	26	27	25	26	27	28	29	30	31	22	23	24	25	26	27	28	29
28	29	30												29	30						
Octubre							Noviembre							Diciembre							
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	8	9	10	11	12	13	14	15
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	15	16	17	18	19	20	21	22
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30	22	23	24	25	26	27	28	29
														29	30						

Calendario N.º 4

D	L	M	M	J	V	S		D	L	M	M	J	V	S												
Enero								Febrero								Marzo										
5	6	7	8	9	10	11		2	3	4	5	6	7	8	1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18		9	10	11	12	13	14	15			12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
19	20	21	22	23	24	25		16	17	18	25	26	27	28			19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
26	27	28	29	30	31			23	24	25	26	27	28				26	27	28	29	30	31				
Abril								Mayo								Junio										
1	2	3	4	5				5	6	7	8	9	10	1		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
6	7	8	9	10	11	12		12	13	14	15	16	17			15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
13	14	15	16	17	18	19		19	20	21	22	23	24			22	23	24	25	26	27	28				
20	21	22	23	24	25	26		26	27	28	29	30	31			29	30									
27	28	29	30																							
Julio								Agosto								Septiembre										
6	7	8	1	2	3	4	5		3	4	5	6	7	8	1	2		1	2	3	4	5	6	7	8	
13	14	15	16	17	18	19	20		10	11	12	13	14	15	16	15		8	9	10	11	12	13	14		
20	21	22	23	24	25	26			17	18	19	20	21	22	23			15	16	17	18	19	20	21		
27	28	29	30	31					24	25	26	27	28	29				22	23	24	25	26	27	28	29	
Octubre								Noviembre								Diciembre										
5	6	7	8	9	10	11	12		2	3	4	5	6	7	8	1		7	8	9	10	11	12	13		
12	13	14	15	16	17	18	19		9	10	11	12	13	14	15	14		14	15	16	17	18	19	20		
19	20	21	22	23	24	25	26		16	17	18	19	20	21	22			21	22	23	24	25	26	27		
26	27	28	29	30	31				23	24	25	26	27	28	29			28	29	30	31					

Calendario N.º 5

S	D	L	M	M	J	V	S	S	D	L	M	M	J	V	S	S	D	L	M	M	J	V	S
Enero							Febrero							Marzo									
	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8
11	12	13	14	15	16	17	18	9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16
19	18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27	28	29	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31										25	26	27	28	29	30	31	
Abril							Mayo							Junio									
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	23	16	17	18	19	20	21	22	23
26	27	28	29	30	31			23	24	25	26	27	28	29	30	23	24	25	26	27	28	29	30
Julio							Agosto							Septiembre									
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	23	16	17	18	19	20	21	22	23
26	27	28	29	30	31			23	24	25	26	27	28	29	30	23	24	25	26	27	28	29	30
Octubre							Noviembre							Diciembre									
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16	9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	23	16	17	18	19	20	21	22	23
25	26	27	28	29	30	31		23	24	25	26	27	28	29	30	23	24	25	26	27	28	29	30

Calendario N.º 6

D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S
Enero							Febrero							Marzo						
3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13	7	8	9	10	11	12	13
10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20
17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27
24	25	26	27	28	29	30	28	29						28	29	30	31			
31																				
Abril							Mayo							Junio						
3	4	5	6	7	8	9	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7
11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19
18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26
25	26	27	28	29	30		23	24	25	26	27	28	29	27	28	29	30			
							30	31												
Julio							Agosto							Septiembre						
4	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7	5	6	7	8	9	10	11
11	12	13	14	15	16	17	15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18
18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25
25	26	27	28	29	30	31	29	30	31					26	27	28	29	30		
Octubre							Noviembre							Diciembre						
3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13	5	6	7	8	9	10	11
10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20	12	13	14	15	16	17	18
17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27	19	20	21	22	23	24	25
24	25	26	27	28	29	30	28	29	30					26	27	28	29	30		

Calendario N.º 7

Enero							Febrero							Marzo						
D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S
Enero							Febrero							Marzo						
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19	13	14	15	16	17	18	19
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26	20	21	22	23	24	25	26
23	24	25	26	27	28	29	27	28						27	28	29	30	31		
30	31																			
Abril							Mayo							Junio						
3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13	14	1	2	3	4	5	6	7
10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20	21	5	6	7	8	9	10	11
17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27	28	12	13	14	15	16	17	18
24	25	26	27	28	29	30	29	30						19	20	21	22	23	24	25
														26	27	28	29	30		
Julio							Agosto							Septiembre						
3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13	4	5	6	7	8	9	10
10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20	11	12	13	14	15	16	17
17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27	18	19	20	21	22	23	24
24	25	26	27	28	29	30	28	29	30	31				25	26	27	28	29	30	31
31																				
Octubre							Noviembre							Diciembre						
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12	5	6	7	8	9	10	11
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19	12	13	14	15	16	17	18
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26	19	20	21	22	23	24	25
23	24	25	26	27	28	29	27	28						26	27	28	29	30	31	
30	31																			

Calendario N.º 8

(año bisiesto)

[illegible]

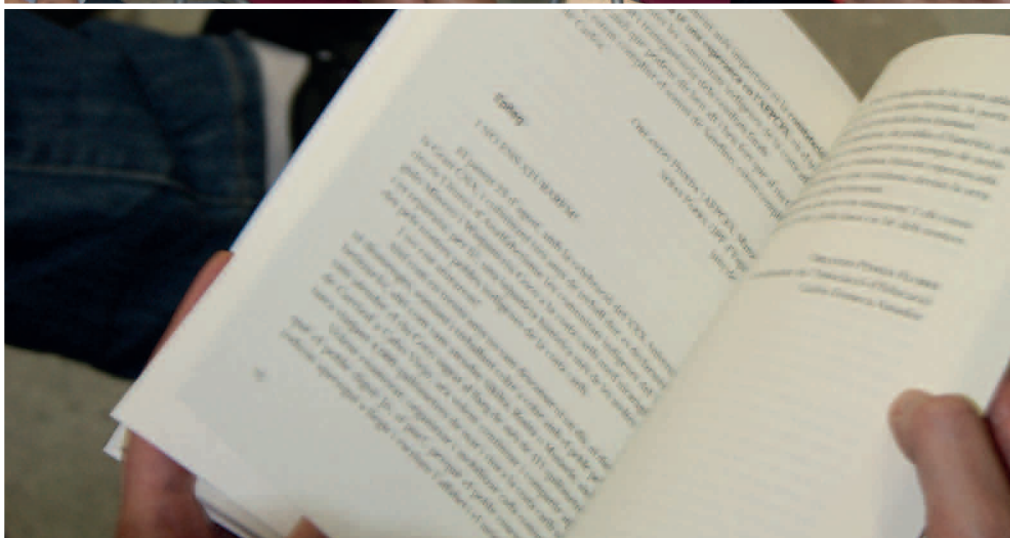
Altra alfabetització és possible

Consol Aguilar, catedràtica del Departament d'Educació de l'UJI

S'acaba de publicar el llibre *Ensenyar, aprendre, salvar-se*, en mískitu “**Lan Dau-kaia, Lan Takaia, Swakwi Takaia**”, que mostra el treball d'alfabetització de l'Associació d'Educació Popular Carlos Fonseca Amador de Nicaragua i de diversos col·lectius de Girona, Barcelona, Xàtiva, Bilbao i Sevilla en la col·laboració en l'alfabetització del poble nicaragüenc de les comunitats indígenes de la costa del carib. Aquest llibre vol ésser un manifest col·lectiu a favor de totes les llengües, especialment de les minoritàries, minoritzades i/o en perill d'extinció. I també del dret a l'alfabetització i l'educació de totes les persones sense distinció de cap mena; un al·legat contra la injustícia que suposa l'analfabetisme i una eina, un recurs educatiu de sensibilització i transformació de la realitat. Cal esmentar que l'experiència es desenvolupa en un territori i uns municipis on la diversitat ètnica és una constant, un espai multiètnic i plurilingüe al voltant de dues regions autònomes: la Regió Autònoma de l'Atlàntic Nord i de l'Atlàntic Sud. Un territori amb sis ètnies diferents i que abasta cinc llengües diferents i diverses varietats. Un territori amb molts milers de persones. Un territori que va patir la colonització d'anglesos i espanyols que va destruir el seu sistema social, polític i productiu. Parlem d'un territori amb migracions com a mà d'obra esclava per a les mines o la fusta preciosa dels arbres que, posteriorment, va patir la febre de l'or que va suposar una divisió ètnica del treball, que va patir que els seus recursos naturals es transformaren en botí de guerra, oblidant-se dels seus drets humans, culturals i econòmics. Oblidant-se del seu accés a l'educació, la salut, l'alimentació o l'habitatge digne. Parlem de comunitats que no entenen les línies frontereres que els colonitzadors els varen imposar, per exemple el poble mískitu no ho entén perquè la paraula no existeix en l'idioma mískitu perquè la terra és comunal.

Podem parlar de tres aspectes clarament desenvolupats al llarg del llibre. El primer aspecte: l'educació és política. La lectura i l'escriptura crítiques obren portes al món perquè transformant-nos, el puguem transformar. L'alfabetització no és només una qüestió escolar. Cal visibilitzar la pedagogia de l'alfabetització, que treballi tan sols per raons productives, a benefici d'una minoria, la que oblidava que quan es nega l'educació, als éssers humans, se'ls nega també la participació en les esferes políticoeconòmiques i s'atenta contra la seua dignitat. Per això es denuncia aquella educació selectiva que criminalitza la pobresa i considera inevitable l'exclusió d'una part de la població.

El segon: les polítiques lingüístiques van lligades al poder i la legitimació de determinat tipus de coneixement, i poden convertir-se en exclusores per a aquells discursos subordinats. Cal recordar que les polítiques lingüístiques tenen relació directa amb la protecció (o desprotecció) de les llengües i, consegüentment de les comunitats cultural, lligades a la política educativa i als drets individuals i col·lectius d'una comunitat. I que cal cercar fórmules democràtiques d'integració ciutadana, que valoren el pluralisme cultural i lingüístic com una riquesa, com un dret ciutadà de grups culturals diferents, que puguin garantir els drets humans. La política lingüística que es presenta al llibre és força diferent de les polítiques que ja coneixem en altres contextos. Inclou la primera campanya d'alfabetització dels indígenes miskitos de la RAAN en la seua llengua. Parlem de brigades universitàries, més de 500 estudiants i estudiantes de totes les universitats públiques del país, d'enormes despeses i grans dificultats de desplaçament, d'una necessitat d'adaptació organitzativa, metodològica i didàctica que tan sols es pot tirar endavant amb compromís, generositat i solidaritat, enteses com a implementació de la justícia. L'alfabetització s'entén com un procés de transformació de les persones i de les comunitats, i de sinergia vers altres col·lectius. El passat 23 d'agost acabaven tres anys de treball i es declaraven Territoris Lliures d'Analfabetisme les comunitats indígenes de més de 411 quilòmetres. Ara es vol continuar viatjant 4.000 quilometres a la costa Carib sud.

I el tercer: cal defensar el discurs freirià de la lectura de la paraula lligada a la lectura del món, per a dotar de protagonisme a les persones en els seus projectes i les seues opcions. des d'un diàleg lingüístic i interlingüístic lligat a propostes creatives i socials. Al llarg del llibre es remarca la necessitat de no allunyar-nos de les nostres responsabilitats. Fem trampa si les teories que defensem no tenen una continuïtat en les pràctiques que desenvolupem. Com afirma Ignasi Vila, "Vull pensar i treballar per un món millor en el qual l'altre estableix els límits de la meua conducta i on no hi hagi coartades ètiques i morals per fer als altres el que no vull que ens facin a nosaltres". Hem parlat de Nicaragua. I també parlem d'ací. Perquè aquesta magnífica i potent experiència ens omple d'esperança, perquè nega legitimitat a aquells processos exclusors lligats a polítiques partidistes que atempten contra l'educació pública, que s'obliden de les persones més vulnerables, que defensen polítiques educatives i polítiques lingüístiques allunyades de les comunitats socials i culturals. I, malauradament, de tot això ací a casa nostra entenem.

L'Educació que precisem per al món que volem: camí a Rio+20. Jorge Osorio Vargas

1. La conjuntura actual: complexitat de crisi, diversitat de subjectes i els desafiaments d'una agenda estratègica

Rio+20 es desenrotlla en una conjuntura global de crisi. No sols assistim a les conseqüències econòmiques, socials i ambientals de la crisi del capitalisme financer en la seua fase neoliberal, sinó a una crisi de major magnitud que evidencia els problemes intrínsecs al sistema actual, i que afecten esferes essencials de la vida i s'expressa en diversos fenòmens locals, regionals i mundials. Encara que les mirades dels analistes i de l'opinió pública s'han focalitzat a Europa i Estats Units, la conjuntura manifesta senyals d'esgotament global i cada vegada més es presenten demandes per alternatives per a la humanitat i el planeta.

Si bé els organismes financers multilaterals prioritzen una anàlisi econòmica de la crisi, proposant les mateixes polítiques d'ajust estructural centrades en la disminució de la despesa dels Estats, les organitzacions de la societat civil i moviments socials han alertat sobre la complexitat de crisi per les quals travessem.

La conjuntura presenta múltiples arestes problemàtiques, però una de les més importants correspon a la crisi d'orde polític global, perquè no hi ha un espai democràtic internacional que permeta prendre decisions a problemes que són de dimensió global i d'efectes diferenciats a nivell local; allò que ha primat en els espais tradicionals de discussió són els interessos particulars d'alguns estats, corporacions i bancs, sota els interessos del capital. Esta situació és preocupant, alhora que suposa el debilitament del multilateralisme per a la presa de decisions col·lectives sobre problemes globals.

Enmig d'aquest context, s'ha presenciat l'emergència de nous processos de mobilització i participació ciutadana, amb una explosió de moviments socials actius enfront de situacions de violació de drets humans i de catàstrofes mediambientals que, cada vegada més, es posicionen com a factor d'incidència i canvi en la política d'alguns països. Estos nous actors internacionals estan portant el debat sobre les formes institucionals del sistema democràtic, a llocs prioritaris de les agendes nacionals. Hi ha

moviments orientats a desenrotllar processos autoconstituents, iniciatives populars de llei i la re-fundació dels sistemes democràtics per a fer-los més inclusius i participatius.

L'inèdit d'aquesta conjuntura és, precisament, la força mobilitzadora d'aquests moviments ciutadans, al punt que estan disputant la recomposició d'allò Públic i de l'agenda política global, dinamitzant i polititzant el debat sobre les possibilitats de transitar cap a societats sustentables en les seues dimensions ambiental, social, econòmica i amb responsabilitat global.

Els moviments ciutadans s'han expressat de diverses maneres, impactant de manera substantiva el reacomodament de la política d'uns quants països i regions: siga per les reivindicacions pels drets humans i la democratització, la indignació per la desocupació i l'exclusió de sectors importants de la població dels serveis socials bàsics, el descontentament de les i dels ciutadans amb els modes existents d'organitzar la política democràtica, la mobilització estudiantil per una educació pública gratuïta universal o les lluites d'organitzacions ecologistes contra Estats i grans corporacions depredadores del medi ambient. Com a tal, el moviment ciutadà global enfronta desafiaments de curt i mitjà termini de gran abast ètic i polític.

2. L'educació que volem i la complexitat del present

La crisi global és també una crisi de l'educació -assumida com a educació al llarg de la vida- del seu contingut i el seu sentit, perquè gradualment ha deixat de ser concebuda com un dret humà i se l'ha convertida en el mitjà privilegiat per a satisfer les necessitats dels mercats, demandants de mà d'obra per a la producció i el consum. No sols s'ha claudicat en la formació de persones capaces de pensar els importants problemes polítics, ambientals, econòmics i socials d'ordre global, sinó que a més l'Educació ha sigut desposseïda del seu profund contingut polític i, particularment, del seu potencial per a formar ciutadans i ciutadanes capaces de pensar un ordre econòmic i social diferent en què es puga superar el complex de profundes crisi que vivim, que es manifesten en creixents desigualtats i discriminacions i en l'absència de dignitat i justícia. A això ha contribuït al màxim rics enfocaments com l'Educació Popular, pel seu potencial transformador de subjectes socials i grups organitzats.

Resulta fonamental resignificar novament els fins i pràctiques de l'educació, en el particular context de disputa de sentits, caracteritzat al mateix temps per la subordinació majoritària de les polítiques públiques al paradigma del capital humà, i en sentir contrari, l'emergència des del moviment social, de paradigmes alternatius que busquen restituir el caràcter de dret i de projecte ètic i polític a la pràctica educativa.

Si en el context actual, la finalitat de l'educació és produir mà d'obra per a la producció i el consum, llavors qui formarà ciutadans? El capital humà redueix les capacitats humanes a la funció de produir major riquesa en les condicions socials existents, que impliquen grans desigualtats. Les i

els ciutadans, al contrari, tenen el deure de qüestionar aquestes condicions quan produeixen injustícia, discriminació, enviliment, i posen en risc la vida en el planeta. En aquest sentit, és urgent rescatar la noció d'Educació com a dret humà, en les seues dimensions formal, no formal i informal, obrir la seua mirada a la democratització de les societats per a formar ciutadanes crítiques, capaces de vincular-se a moviments que reclamen una transformació de l'ordre social, amb vistes a una major justícia social i ambiental, amb la intenció d'entendre i discutir solucions als problemes d'escala planetària.

El tema del desenrotllament d'una "subjectivitat" crítica resulta un aspecte central en la construcció d'una pedagogia ciutadana en l'actual conjuntura. Es tracta de restablir un sentit emancipador dels processos d'apoderament, entesos com el desenrotllament de recursos de la comunitat per a fer política, generar coneixements, potenciar els sabers i aprenentatges que es produeixen en les lluites democràtiques, i que requereixen lideratges inclusius, organitzacions participatives, aliances amb organitzacions democràtiques de la societat civil i la permanent i necessària "ponderació radical-pragmàtica" (inèdita-possible, diria Paulo Freire) en la definicions d'acords, consensos i associativitat entre la diversitat d'actors que participen de la política.

Tot açò implica un gir polític i cognitiu, un canvi paradigmàtic en la manera d'entendre l'educació, una obertura a nous punts de vista sobre els fins socials, com els del bon viure, el dels béns comuns, el de l'ètica de l'atenció, entre altres, sobre els quals ha d'obrir-se un gran espai de discussió i socialització en el camí cap a Rio+20 i més enllà, i afirmats en el sentit d'una educació per al canvi i la transformació personal i social.

Aquests nous paradigmes i punts de vista no sols han de ser mapes per a moure's en els nous contextos, sinó també fulls de contingut conseqüents amb les finalitats que busquem com a moviment ciutadà capaç d'involucrar als distints actors del procés educatiu, com les treballadores i els treballadors de l'ensenyança, els i les estudiants, els pares i les mares de família, i més àmpliament a tots i totes les ciutadanes que necessiten i pugnen per un canvi profund en l'educació, per a generar un canvi radical en la societat cap a major justícia social i ambiental. Tot això és consistent amb la concepció alliberadora de l'educació popular, que es nodreix de múltiples experiències pedagògiques per a formar una altra ciutadania.

El canvi paradigmàtic en educació, com a condició per a avançar cap a societats sustentables, amb justícia social i ambiental, on l'economia siga un mitjà per a això i no un fi en si mateix, ha de suposar un canvi en els enfocaments tecnicistes i economicistes de les polítiques educatives vigents. És necessari reivindicar el dret a aprendre "durant tota la vida", consigna que no ha d'entendre's com l'expressió d'un tipus de capacitació permanent per a satisfer les necessitats dels mercats i els requeriments de les velles i noves indústries.

Aquest plantejament, sobre l'educació que volem, parteix de construir múltiples "educacions" en les seues dimensions formal, informal i no formal, per a desenrotllar capacitats humanes, incloent les capacitats cognitives, d'apoderament i participació social, de conuiu amb altres en la diversitat i la diferència, de cuidar i planificar la pròpia vida, de conuiu entre éssers humans en harmonia amb el medi ambient.

Una educació pertinent, rellevant, transformadora, crítica, ha de tindre com a fi màxim la promoció de la dignitat humana i la justícia social i ambiental. L'educació, dret humà promotor dels altres drets, ha d'assumir a xiquets, xiquetes, joves i persones adultes com a subjectes del dret, promoure la interculturalitat, la igualtat, l'equitat de gènere, el nexa entre ciutadania i democràcia, l'atenció i relació harmònica amb la naturalesa, l'eliminació de tota forma de discriminació, la promoció de la justícia i la construcció d'una cultura de pau i de resolució no violenta dels conflictes.

L'educació que volem, requereix promoure estratègicament una educació que contribuïska a una redistribució social dels coneixements i del poder (tenint en compte el gènere, la raça-ètnia, l'edat, l'orientació sexual), que potencie el sentit d'autonomia, solidaritat i diversitat que expressen els nous moviments socials.

Es tracta de promoure una educació crítica i transformadora que respecte els drets humans i els de tota la comunitat de vida a què pertany el ser humà, que promoga específicament el dret a la participació ciutadana en els espais de presa de decisió, com per exemple la Conferència de Rio+20.

3. Enfront de Rio+20

Rio + 20 no pot convertir-se en una instància per a promoure el desenrotllament econòmic a costa dels drets humans i de la vida mateix. El moviment

d'educació estarà allí present al costat d'altres moviments socials per a alçar la bandera de la justícia social i ambiental i de la dignificació del ser humà i de la vida. Estarà present també defenent l'educació com un dret humà fonamental, la finalitat del qual és la transformació dels patrons de producció, consum i distribució de l'actual sistema, amb vistes a aconseguir major justícia social i ambiental.

Per a alguns sectors, Rio+20 és una oportunitat per a “reverdir” l'eixida capitalista de les crisis, intentant humanitzar-la, i per a fer un crida a la responsabilitat social i ambiental de les empreses. Amb això, es vol establir acords “en la mesura que siga possible” davant del canvi climàtic i la resta de crisi, per a promoure ajustos sense que es qüestione o que es pose en risc el paradigma en què se sosté l'*statu quo*.

En el procés preparatori d'aquesta cimera mundial, hem vist moltes expressions d'aquestes tendències que neguen el valor central dels drets humans i esborren la responsabilitat que ha tingut el mode de desenrotllament capitalista en la generació de la multiplicitat de crisi que vivim. Des d'una mirada crítica i qualitativament diferent entenem que Rio+20 ha de ser un procés que amplifiqui la mobilització neoparadigmàtica, per a avançar cap a societats integralment sustentables amb justícia social i ambiental, capaços de respondre a les necessitats dels sers humans i les seues comunitats, habitant el planeta de manera harmònica amb les lògiques de la vida en la terra (la nostra casa comuna) i generant un nou mode d'entendre la convivència, la diversitat i la solidaritat en tant que condicions polítiques i ètiques per a un ordre social realment democràtic.

Per a això és necessari avançar en un sentit crític i establir coordenades alternatives, com ara entendre els processos socials des d'una òptica de complexitat en els quals concorren diverses matrius de necessitats humanes, el desenrotllament de capacitats tant cognitives, com afectives, organitzatives, conviviales i d'“atenció”, i un repertori ampli de formes d'organitzar les accions col·lectives. Així mateix, és necessari concebre la política com una pràctica que s'expressa en accions col·lectives i democràtiques, i del desenrotllament de la qual sorgeixen sabers que es disseminen entre organitzacions i moviments ciutadans de qualsevol tipus, i particularment entre les seues bases, constituint un *empoderament* de la ciutadania enfront de l'ordre polític, i una repolitització d'allò públic. És necessari també,

desenrotllar una teoria política que redimensione la democràcia com a un espai humà deliberatiu, de proximitat, igualitari, en les seues relacions de gènere-raça-ètnia-generacions, orientació sexual “des-patriarcalitzat” i “descolonitzat”, fecundat per la pràctica del reconeixement, la reciprocitat i el respecte a les diverses formes de ser-amb-altres, de viure la sexualitat i d'habitar el “món de la vida”.

Desenrotllar itineraris político-pedagògics en funció de les necessitats insatisfetes de les poblacions i dels requeriments de sostenibilitat de territoris concrets, a partir de les cultures pròpies, de les economies locals i d'una relació més justa amb els mercats globals, de les seues estructures pròpies de l'ocupació, de les capacitats de càrrega dels seus ecosistemes, que permeten arribar a construir el bé humà en harmonia amb la vida i la mare terra.

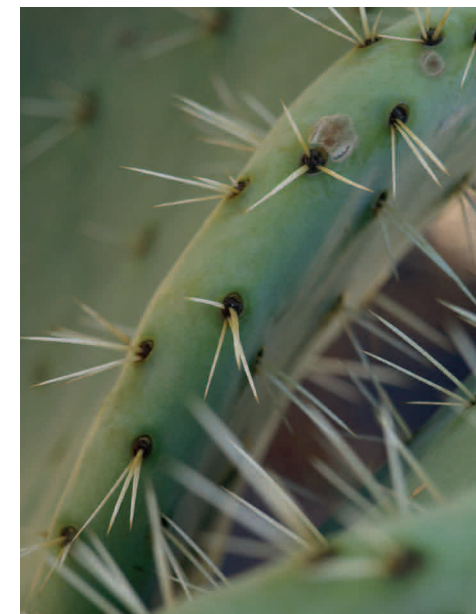
Per estes raons els moviments socials que estan reclamant un canvi profund amb vistes a construir societats més justes i més capaços de coexistir amb la vida en el planeta, s'expressaran de manera categòrica en la Conferència de Rio + 20 i en la Cimera dels Pobles, portant entre altres, el missatge que l'afirmació i realització del dret a l'educació, així com del nucli més integral i ampli de drets, és una condició ineludible per a poder construir un món en què es faça realitat la dignificació de la vida, un món en què valga la pena, i al mateix temps, siga possible, viure.

Anna Mª Camús

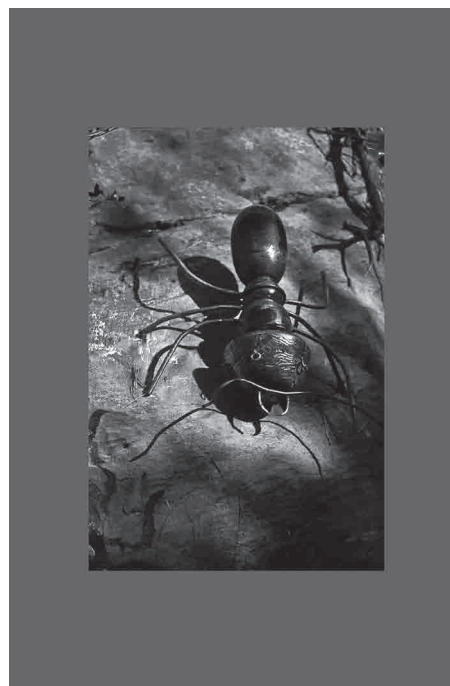
Ester Soler

Graciela Reig

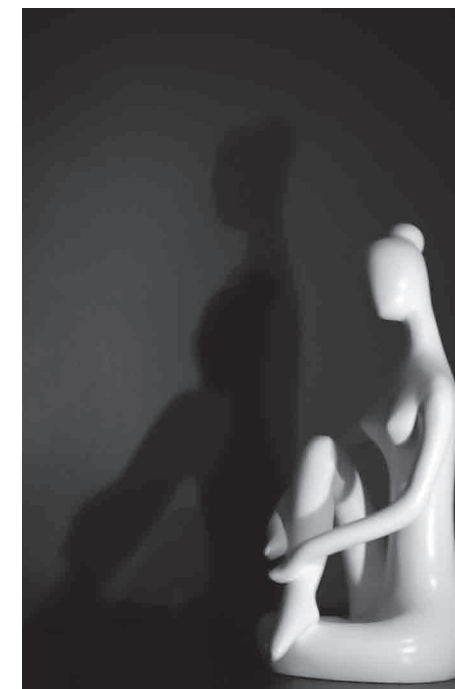
Antonio Diez

Juan Colomer

Justo José Ubeda

Mª Aranzazu Camacho

l'ullal 15

tercera època

revista del cpfpa
francesc bosch i morata
xàtiva
maig 2012

